

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג

"הוא יכולה לראות אתכם"

הרב מרדכי צבי סופרין

נולדתי וגדלתי במנצ'סטר, אנגליה. משפחתי לא השתייכה לחסידות חב"ד מלכתחילה, אך בשלב מאוחר יותר בחיי, הפך אבי לחסיד של הרבי מליובאוויטש, ואחרי פטירתו גילינו התכתבות נרחבת שהתנהלה ביניהם. בסך הכול, קיבל אבי מהרבי מעל שמונים מכתבים!

לכולנו היה מנהג לכתוב לרבי בקביעות. אישית, כתבתי לרבי לקבל ייעוץ והכוונה בנוגע לבחירת הישיבה שבה אלמד, המקצוע שבו אשתלם, מקום המגורים, וכן הלאה. ונהגתי על פי העצות שהשיא לי.

על פי עצתו של הרבי התחלתי לעבוד בתחום החינוך - תחילה במנצ'סטר, ואחר כך (שוב, על פי עצת הרבי) בלונדון. אחרי שהתחתנתי, ייעץ לי הרבי לקחת משכנתא ולרכוש בית. באותו שבוע ממש פנה אלי הבעלים של מתחם המגורים שבו התגוררנו והציע לי לקחת משכנתא; אז נוכחתי לראות שמי שבוטח בעצתו של הרבי, אין לו דאגות. קנינו בית, וערכו עלה תוך זמן קצר. דבר זה אפשר לנו למכור אותו ברווח נאה, ולרכוש בית גדול בהרבה, בו אנו מתגוררים עד עצם היום הזה.

בשנת תשל"ב (1972) ילדה אשתי את בננו, השביעית מבין ילדינו, שנפטר אחר כך בגיל תשעה שבועות בלבד. כתבתי לרבי שאנו מבקשים לבוא לפגוש אותו כדי לקבל מעט עידוד והשראה, אך הרבי אמר שנמתין זמן מה. מאחר שבאותה תקופה עמדנו לערוך לבננו בן השלוש את התספורת הראשונה (ה'אופשרניש' או 'חֶלְקָה'), הציע הרבי שנתחיל בכך בביתנו באנגליה, ושהוא עצמו ישלים את התספורת כאשר נגיע אליו.

כך אכן עשינו. היה לי כבוד גדול כאשר באמצע התוועדות פורים קרא הרבי, "האם סופרין מלונדון נמצא כאן?" מיד מיהרתי אל הרבי, והוא העניק לי בקבוק וודקה לאמירת 'לחיים', ואמר לי לחלק ממנו בעת שהותי בניו יורק, וגם לאנשים נוספים בפריז ובלונדון. אחר כך איחל, "מעתי והלאה שיהיו לכם רק בשורות טובות".

הסכמתי בשמחה לחלק מאותה וודקה בניו יורק ובלונדון, אך תהיתי איך אחלק ממנה גם בפריז. ואז אמר לי הרבי

ששליח הרבי בפריז נמצא גם הוא באותה עת בניו יורק, ושאתן לו מהוודקה על מנת שיוכל לחלק ממנה בפריז.

במהלך היחידות שהייתה לנו עם הרבי, הוא שוחח עמנו על אודות התינוקת שלנו שנפטרה. "על אף שאתם בוודאי מתוסכלים מכך שאינכם יכולים לראות אותו עוד", אמר, "עליכם לזכור כי הוא יכול לראות אתכם". הרבי גם אמר שכדאי שנמשיך ונגדיל את המשפחה בילדים נוספים.

אחר כך גזר הרבי כמה קווצות משערותיו של בני בן השלוש, כשהוא משלים בכך את תספורת ה'אופשרניש', וכולנו יצאנו משם בשמחה גדולה. המספריים שבהן השתמש הרבי כדי לגזור את שעריו של בננו, כבר הספיקו מאז להסתובב ברחבי העולם, וילדים רבים זכו לגזור את שערותיהם לראשונה באמצעות אותן מספריים.

לפני שעזבנו את ניו יורק, שאלה אשתי את הרבי האם כדאי שנאריך את שהותנו בניו יורק כדי שהיא תוכל להשתתף בחתונה של בן דודה. אולם, הרבי ענה, "לא, חזרו לאנגליה כמותוכנן".

בדיעבד עצת הרבי התבררה כטובה מאוד, שכן, בקושי הספקנו לנחות באנגליה ואשתי חלתה במחלה קשה, שדרשה

«

פריקט מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו קרוב ל-1400 עדויות מכלי ראשון. הערות והצעות יתקבלו בברכה: sipursheli@jemedi.org

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

אשפוז וטיפול ממושך. אילו הייתה נשאת בניו יורק, לא הייתה מסוגלת לשוב הביתה במשך כמה חודשים.

מאחר שהתגוררתי בלונדון, לא היה באפשרותי לפגוש את הרבי אישית באותה תדירות שבה רציתי, אך המשכתי לכתוב לו בקביעות. הרבי תמיד ענה. לפעמים הוא אפילו כתב גם כאשר לא כתבתי לו. אני נזכר שפעם הגיע מכתב ממזכירות הרבי, ותוכנו, "הרבי לא שמע ממך זמן רב, ומקווה שהכול

אצלך כשורה". תארו לעצמכם כמה אנשים היו כותבים לרבי, ועם זאת הוא הצליח לזכור ולחשוב על כל אחד ואחת. הוא שם לב לכל אדם ולכל פרט.

באחד מהמכתבים הללו שקיבלתי ממנו, הוא אפילו תיקן את הכתובת! זה הרי מדהים. הוא טרח ובדק כדי לוודא שהמכתב נכתב כמו שצריך, וגם שהכתובת נכתבה בצורה נכונה. שום דבר לא נעלם מעיניו.

שמרתי את כל המכתבים הללו, ובסך הכול יש לי מאה וארבעים מכתבים מהרבי. התחלתי בכתיבה בשלב מוקדם הרבה יותר מאבי, ולכן יש לי יותר ממנו, אבל באמת השכל מתקשה לתפוס כמה מכתבים הרבי בוודאי כתב בימי חייו. אילו רק אלף אנשים היו מקבלים מאה וארבעים מכתבים כמוני, זה כבר מגיע למאה וארבעים אלף מכתבים - ואני בטוח שאומדן זה רחוק מאוד מן המציאות. קשה בכלל להעלות על הדעת מהו ההיקף האמיתי.

אבל כזו הייתה מידת האכפתיות והדאגה של הרבי כלפי כל יהודי באשר הוא. אני נזכר ביחידות אחת שבה ביקשתי פיסת לקח - עוגת הדבש שנהג הרבי לחלק בתקופת הימים הנוראים - עבור ידיד מלונדון ששמו נתן ווגל. "איזה נתן ווגל?" שאל הרבי, "זה שמוכר תכשיטים, או זה שמוכר מכשירי כתיבה?" שכן, אחד מהם כבר קיבל לקח.

"זה שמוכר תכשיטים", הצלחתי להשיב.

הרבי חייך, והושיט לי עוד פיסת לקח.

פשוט נדהמתי. איך הצליח הרבי לעקוב ולזכור את כולם? אבל ברור שכך היה. עבורו היה כל אחד אדם פרטי, נשמה יהודית הזקוקה לתשומת לבו המלאה.

בכל פעם שביקרתי אצלו, נהג הרבי לברך אותי לקראת הפרידה, לאחל לי את ברכת הדרך לנסיעה טובה ובטוחה הביתה, והיה גם מעניק לי שטר של דולר לצדקה, ובכך היה ממנה אותי להיות 'שליח מצווה' מטעמו. אחרי הסתלקותו, באתי להתפלל ב'אוהל', מקום מנוחתו שבבית העלמין מונטיפיורי. לקראת שובי הביתה, לקחתי מונית לשדה התעופה, שילמתי לנהג ובעודף שנתן לי היה שטר של דולר. הסתכלתי על השטר וראיתי שכתוב עליו "התקבל מהרבי מליובאוויטש". מסתבר שזהו שטר שמישהו קיבל מידי הרבי בשעתו, ובטעות, ככל הנראה, השתמש בו כדי לשלם לנהג המונית. התרגשתי מאוד! היה זה כאילו שהרבי בעצמו העניק לי את השטר, ושוב מינה אותי כשליח מצווה, כדי להבטיח את נסיעתי לשלום.

שמרתי את אותו דולר, מסגרתי אותו ותליתי אותו על הקיר בביתי. חשתי שזהו סימן מהרבי שהוא ממשיך לשמור עלי מלמעלה, בדיוק כמו בימי חייו כאן למטה, בעולם הזה.

הרב מרדכי צבי סופרין, משפיע, מרצה ומחנך דגול, נפטר בשנת תשע"ו. הוא לימד בבית הספר היסודי וב'מכינה' של ליובאוויטש בלונדון, שם רואיין בחודש מנחם אב, תשע"א (2011).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשט"ו (1955) — במענה למנהלי אגודת חב"ד בארץ ישראל שכתבו על הצורך למיקום נוסף עבור קהילת חב"ד הגדלה והולכת, הורה הרבי על בניית 'כפר חב"ד ב' בסמיכות לכפר חב"ד המקורי. כפר חב"ד נוסד במקור בשנת תש"ט (1949) על ידי הרבי הרי"צ, והוא משמש כמרכז של הפעילות החב"דית בארץ ישראל.¹ י"ב באייר

< תשכ"ז (1967) — בסדרת מכתבים ומברקים לתושביה היהודים של ישראל בשבועות רוויי הפחד והמתח שקדמו למלחמת ששת הימים, הביע הרבי התנגדות לרעיון עזיבת יהודים את ארץ ישראל, תוך שהוא מבהיר כי ארץ ישראל היא המקום הבטוח ביותר, ושאינן כל מקום לדאגה.² י"ד באייר

1 אגרות קודש, כרך יא, עמ' פח
2 אגרות קודש, כרך כד, עמ' שלג

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
© כל הזכויות שמורות 2015